

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου
Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος $\frac{6}{\text{ε}}$

ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ

κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἵνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὅσιε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρῶρησίᾳ· καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν Ὁρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

* * *

ANABAΘMOI, PROKEIMENON

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{1}{2}$

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⁶ ⁷ ^{Δι} αλλ α
^{Β8} αυ το8 α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

Ο^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϛ ϛ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

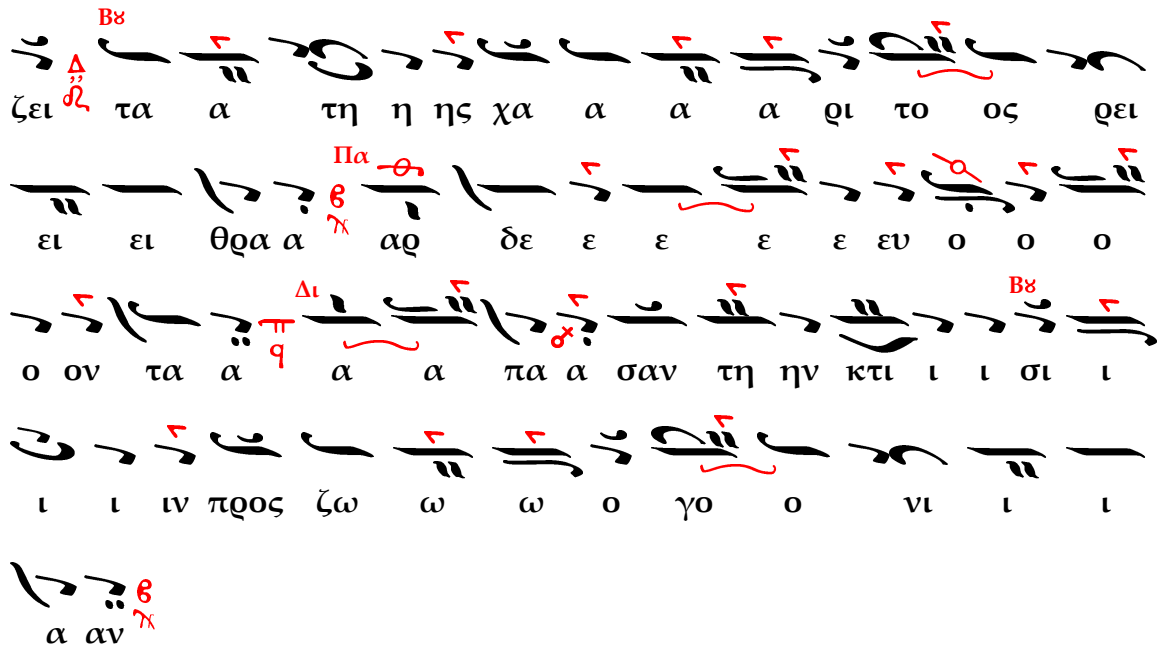
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

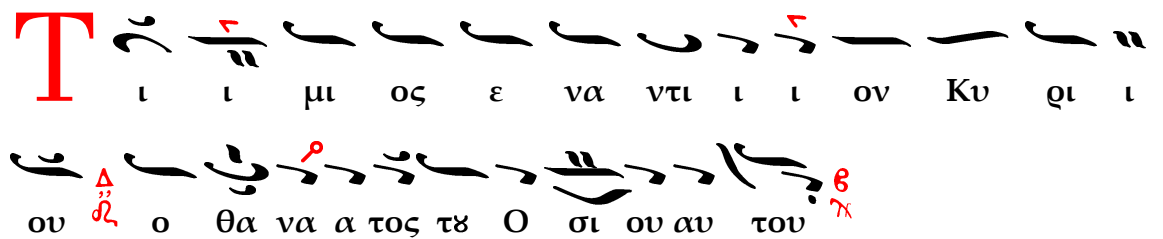
Κ^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

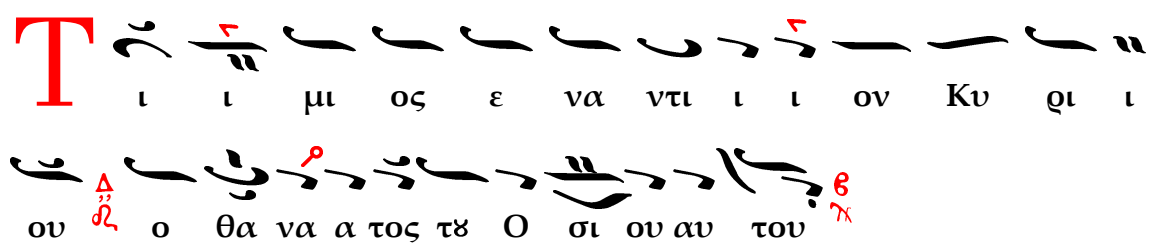
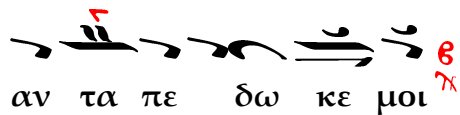
Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

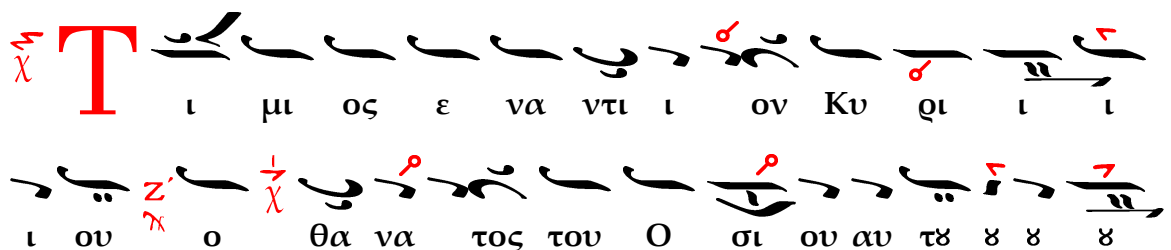
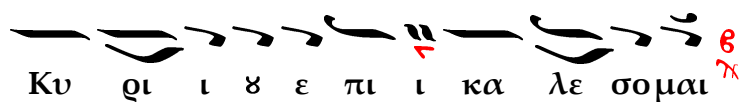
Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμ. ριε').

Στίχ. α'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε ρι παν των ω ων

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως και εν ο νο μα τι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη παῖσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (δ' 25, ε' 1-12)

(Ζήτηι τῇ Ι' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ὁρθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῷ Ι ε ρ α αρ χῃ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῃ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο
μη μα α α μ

^{Πα}Ε υ δ λ ε α γ α θε και πι ι στε ευ ερ γ α α τα
τ α μ πε λ ω ω ω νο ος Χ ρ ι ι στ συ και
το βα ρ ος της η με ρ ας ε βα στα σ ας συ και
το δο θεν σοι τα λαν τον ε π η η υ ξ η η η η σ ας
^{Πα}και τοις με τα σε Ε λ θ σιν σ σ κ ε φ θ ο ο
ν η η η η σ ας δι ο π υ λ η σοι ς ρ α ν ω ν η
ν ε ε ε ε ω ω ω ω κ τ αι εισ ε λ θε εις την χα ρ αν
τ Κ υ ρ ι σ σ και π ρ ε σ β ε ευ ε υ πε ρ η η μ ω ν
Α γ ι ε ε Ν ι κ ο λ α ε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῃ μέλπω, καὶ πόθῳ προσάδω.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥοδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὕμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κύησασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς

κατὰ Ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξει τῇ σῇ Νικόλαε, ἥκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν

σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὀρφανοί,
χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι,
οὐσίαν ἀπλὴν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς
ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε,
καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ
πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἰκέτευε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν
τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ
χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς
χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγω τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν,
παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας
ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐξήνηθesen ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότης γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος,
διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ
θανάτου πικροῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς
δωροῦμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ
μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν
κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ
καρδία μου.

Ἔτερος τοῦ Ἀγίου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ὧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἰλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονόμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἱαμάτων ὑπερχειλῇ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῇ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ὑσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα

θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὥφθη ὁλος καθάριστος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τὴν εἰλικρινῇ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ἐνδὸς τῶν τιῇ Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (†330)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,

Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεώ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσιν ἀρετῇ, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθείς, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρόν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ ἅγιος, φημί, Νικόλαος, ὁπτάνεται ὄναρ τῷ βασιλεῖ

καὶ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν· τὸν δὲ βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον ποιμένας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην, ὡς εἶπεῖν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαφιλευόμενος καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δέ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστάκτως ἄξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μερίζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἄνθρωπος γάρ τις εὐλαβὴς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοὸς ἀφικέσθαι βουλούμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἄνθρωπος πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολήν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερῥίφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κἀκεῖνοι μὲν, σκοτίας οὖσης καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δὲ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορῥίφεις τῇ θαλάσῃ καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρέοντας ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δέ· ὦ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὁψέ, ἐνάτη ὥρα ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηλύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἥ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῥίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἵπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκώς εἰμι καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δέ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρῶντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύοντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἴθ' οὕτως ἀποδυσάμενος καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκεῖσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρύων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθροῦ δὲ ἤδη φθάσαντος καὶ τοῦ

συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἁρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὁλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἑωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἡ αἰτία τοῦ δράματος. Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες. Τὸ ἐξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ὧτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε βασιλέως φθάσαν καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου καὶ ἐπὶ παρῶν πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαίσιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀπολογητοῦ. (†185)

Στίχ. Ἐν σοφίᾳ ἔθυνας Ἀντιοχείας ποίμνην,
Ὡς κλεινὸς Ἐπίσκοπος, Θεόφιλε παμμάκαρ.
Ὁ Θεόφιλος πολλοὺς τῷ Θεοῦ φίλους,
Ἦγαγε σοφὸς ποιμὴν Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νίσερ, τοῦ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (~†286-305)

Στίχ. Νίσερ κατεφρόνησε σαρκὸς αἰκίας,
Καὶ τὸν πῦρ πνέοντα πυρὶ καταφλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσέλλης (Asella), τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†406)

Αὕτη, κατὰ τὸν ὅσιον Ἱερώνυμον, ὑπῆρξεν εὐλογημένη ἐκ κοιλίας μητρός. Ἐμόνασε ἐν Ῥώμῃ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ διῆγε βίον μακρόν, ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ· κατέστη δὲ ἡγουμένη, μήτηρ πολλῶν παρθένων, κληθεῖσα καὶ «ἄνθος Κυρίου».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Αὐξιλίου (Auxilius), Ἰσσερνίνου (Isserninus) καὶ Σεκουνδίνου (Secundinus), συνεργατῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διονυσίας, Δατίβης (Dativa), Λεοντίας, Τερτίου, Αἰμιλιανοῦ, Βονιφατίου, Μαγιορικοῦ (Majoricus), καὶ Σέρβου (Servus), ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ Οὐννερίχου (Hunneric), ἄρειανου Βανδάλου βασιλέως. (~†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβρααμίου, ἐπισκόπου Κρατείας τῆς Βιθυνίας. (†557)

Στίχ. Τοῦ Πύργου σε Μονὴ Ἀβραάμιε γεραίρει,

καὶ Κρατεία τοὺς πολλοὺς ἐπικροτεῖ σου ἄθλους.

Χριστοῦ ἐκράτυνε δόγμα διφυῖας,

Ἀβράμιος ἐπίσκοπος ὁ Κρατείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γερτρούδης (Gertrude) τῆς Γεροντίσσης, κτιτορίσσης καὶ ἀ' ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Χαμάης (Hamaye) πλησίον τοῦ Δουακοῦ (Duacum, Douai), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, μητροπολίτου Κιέβου καὶ Βλαδιμήρ, τοῦ καταπολεμήσαντος τὴν ἐν Λυὼν μετὰ τῶν Παπικῶν ψευδοένωσιν (1274) καὶ ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1305)

Τὸ δὲ τίμιον σκῆνος αὐτοῦ διατηρεῖται ἀλώβητον ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Τῶν Λατίνων τὴν ψευδῇ ἔνωσιν διελέγξας,

Πίστιν ὀρθὴν ἐκράτυνεν ὁ Μάξιμος Κιέβου.

Μέγας ἐν πᾶσιν ὁ Μάξιμος Κιέβου,

Μέγας ἐδείχθη ἀφθαρσίᾳ λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ Καραμάνου, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος. (†1657)

Στίχ. Ἐμαρτύρησας ὥσπερ ἡρνήσω πάλαι·

Ὅθεν στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν φοβεράς τινος ἀπειλῆς σειсмоῦ, μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν καὶ διασώσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Στίχ. Κἂν βλέμμα θεῖον ὑψόθεν θυμοῦ γέμον,

Ποιῇ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.

Ἐσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὖθις γῆν Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Περάτζε, τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἀουσβιτς τελειωθέντος. (†1942)

Στίχ. Χριστὸν μιμηθεὶς τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα,

Τίθησι Γρηγόριος ψυχὴν ἐκθύμως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὥδῃ α'

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ςος εξ ς ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι ςο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὥδῃ γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ςως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
ν ς σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὥδῃ δ'

Ρ αβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε ν ς α νε ε βλα ςη σας

 εξ ο ρχς ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ρανδρς ο α υ λος

 και Θε ος δο ξα τη δυ να μεισθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

 ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της

 με γα ληςβλ η ης σθ τον αγ γελον ει ρη νην πα

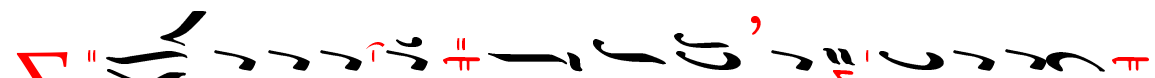
 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν

 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

 θρωω πε

ὠδὴ ς΄

 πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν

 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ εχ υ πε ςη ρευ σε ως την τε κς

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὥδῃ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βας προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κτ' ἔσαν τὴν ὀντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνο ὁ μέν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κτ' ἔσαν τὴν ὀντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνο ὁ μέν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κτ' ἔσαν τὴν ὀντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς δ σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς δ δ την τι μι
 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ς ρα
 τευ μα των

Μ υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την
 Πατρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
 α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σος ος ο Θε
 ος ον α νυ μνουντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδῃς.

Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς δ
 την Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ς ρα
 τε ευ μα α α α των

M υ ς η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ου ρ α
 ν ο ν το ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ς ς ς ς β ι ι κ ο ν τ η ν Πα α ρ θε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φα α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν
 ω ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι ς ο ο ο ς ο Θε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ς
 ν τ ε ς με γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 με ε ε ε ν

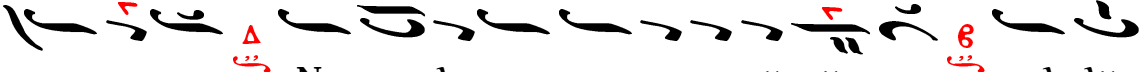
* τ η ν φα α τ ν η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

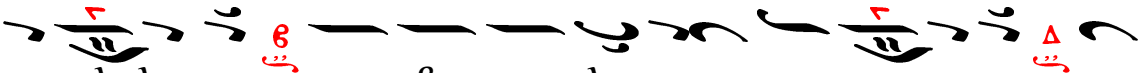
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

T ο ν με γ αν Α αρ χ ι ποι οι με να και Ι ε
 ρ α αρ χ η ν α α παν τ ε ς τον προ ε δ ρ ο ν τ ω ν Μ υ ρ ε

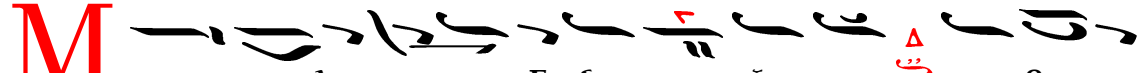

 ε ε ων Νι κο λα ον ε ευφημῶ μεν πολ λῶς

 γαρ αν δρας ε ε σω σεν α δι κως θνη η σκειν

 με ελ λοντας και βα σι λει ο πα α νε ται συν

 Α βλα βι ω ω κατ ο ο ναρ λυ ων την α δι ι

 κονψη η φον

Ὅμοιον.

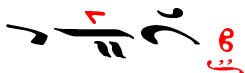

M ε γα λως σε ε Ε δο ο ξα σεν εν θαυ μα

 σι ιν ο Κυ υ ρι ος και ζων τα και με τα τε

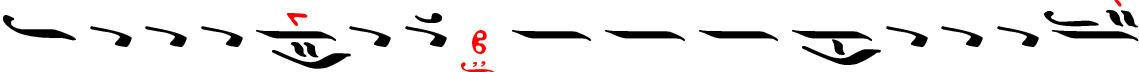
 ε ε λος Νι κο λα ε Ι ι ε ρα αρ χα τις γαρ

 εκ πο θῶ πι ι στε ως μο νον ε πε ε κα λε ε

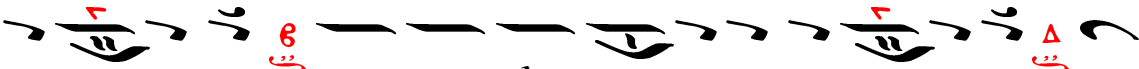
 σα το το α γι ον σῶ ο ο νο μα και ὁκ ευ

 θυς ει ει ση κῶ ὦ σθη θερ μον προ ο στα τη ην ευ

 ρω ων σε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ ο φι αν ε ε νυ πο ο στα τον και Λο γον

 υ υ πε ρῶ ὦ σι ον και ι α τρον τω ων α πα

 α αν των Χρι στον τε κῶ σα α Παρ θε ε νε τα

 ἐλ κη και αι τα τρα αυ μα τα ^Δ της ψυ χης μὲ ς θε

 ρα α πευ σον ^θ τα χα λε πα α και χο ο νι α ^Δ και

 της καρ δι α ας μὲ πα αυ σον ^Δ τας α προ πεις ε εν

 θυ μη η σεις ^θ

Εἰς τοὺς Αἰνους.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Π
 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ^{π 9} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

 υ ψι ι ι ι στοις ^{π 9} Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π 9}

Α
 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ^{π 9} αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π 22} Σοι προ ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π 9}

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱεουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἄξιως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Σ Πα α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν

σα αλ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ων σκιρ τη σω μεν

ε ορ τι ι α και χο ρευ σω μεν α γαλ λο ο ο

με ε ε ε νοι ^{Δι} τη ε τη σι ω πα νη η γυ υ υ
 ρει του ου θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α
 α τρος ^{Πα} βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε
 τω ω ω ω σαν ^{Κε} και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι
 ι στα α σι ι ας ^{Πα} βα σι λε ε α πει θο ον τα α
 ναι τι ους κρα του με νου ους τρεις ^{Δι} α πο λυ σαι στρα
 τη λα τας α α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω
 σαν ^{Πα} ποι με νες και δι δα σκα α λοι ^{Δι} τον του κα
 λου ου ποι οι με ε νος ^{Πα} ο μο ζη λο ον ποι οι με ε
 να ^{Δι} συ νελ θον τες ε ευ φη η μη η η η η
 σω ω ω ω μεν ^{Πα} οι εν νο σοις το ο ον ι ι α
 α τρον ^{Δι} οι εν κιν δυ νοις το ον ρυ υ στην ^{Πα} οι α
 μαρ τω ω λοι οι οι το ον προ στα α α α την ^{Πα} οι
 πε νη τες τον θη η σα αυ ρον ^{Δι} οι εν θλι ψε
 ε σι ι ι τη ην πα ρα α μυ θι ι ι ι αν ^{Πα}
 τον συ νο δι την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο

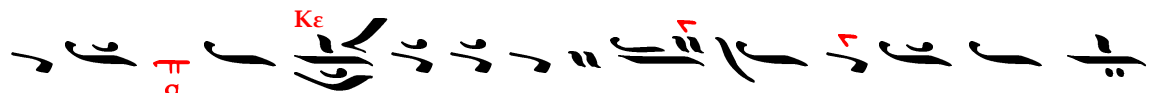
ροι ^{Πα} ^υ ⁹ οι εν θα λα α α σση η τον κυ υ βερ νη η η η
 την ^{Κε} ^π ⁹ οι παν τες τον παν τα χου θερ μω ως προ φθα α
 α νο ο ο ον τα ^{Πα} ^υ ⁹ με γιστον Ι ι ε ε ρα αρ
 χην ^Δ ⁹ εγ κω μι α α ζο ον τες ου ου τω
 ως ει ει πω ω ω μεν ^{Κε} ^π ⁹ πα να γι ε Νι
 κο ο ο λα α α α ε ^υ ⁹ προ ο ο ο ο ο ο
 φθα α α προ ο φθα α σο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ον ^{Δι} ^υ ⁹ ε ξε λου η μα ας της ε
 νε ε στω ω ω ση ης α να α α αγ κης ^{Κε} ^π ⁹ και σω σον
 τη ην ποι οι μνη η ην σου ^υ ⁹ ταις ι ι κε σι ι αις
 σου ^Δ ⁹

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

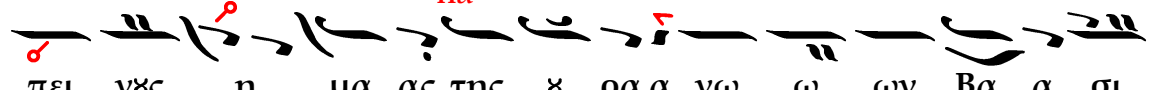
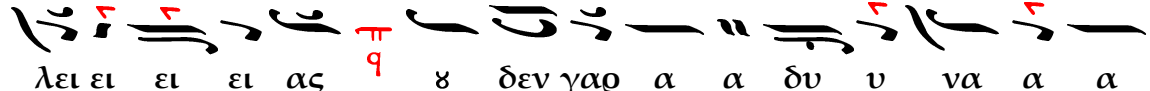
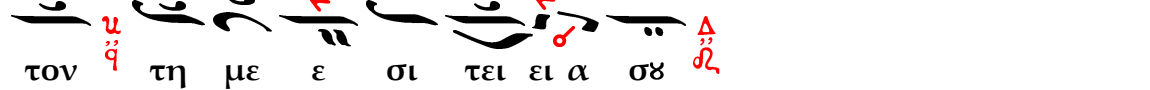
Ἦχος ^Π ⁹ Πα ρ

^χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην ^υ ⁹
Μ α κα ρι ζο μεν σε ^υ ⁹ Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε ^π ⁹

υ υ μνοις ^{Δι} Βα ^{Πα} σι λε ε α τε ξα α σαν τες θα να τω
 κρα του με νου ους πριν ^{Δι} α πο λυ σαι φι λαν θρω πως ε
 ευ δο ο κη η η η η σα α α α ντα ^Π Ποι με
 νες και Δι δα σκα α λοι ^{Δι} την τς κα λς 8 Ποι οι με ε
 νος ^{Πα} υ περ α γνο ον Μη η τε ε ρα ^{Δι} συ νελ θον τες
 ε ευ φη η μη η η η η σω ω ω μεν ^Π την
 λυ χ νι αν τη η ην χου υ σα αυ γη ^{Δι} την φω το φο
 ρον νε ε φε ε λην ^{Πα} την των 8 ρα α νω ω ω ν πλα
 α τυ τε ε ε ε ραν ^Π την εμ ψυ χον τε κι ι
 βω ω τον ^{Δι} τον πυ ρι μο ορ φο ο ον τς 8 Δε
 σπο ο τς θρο ο ο ο νον ^Π την μαν να δο χον χου
 σε ε α α αν στα α α α μνον ^{Πα} την κε κλει σμε ε ε νη
 ην τς Λο ο γς πυ υ υ υ λην ^{Κε} την παν των Χρι στι
 α νων το κα α τα φυ υ υ γι ι ι ι ον ^{Δι}
 α σμα σι θε ε η η γο ο ροις ^{Πα} εγ κω μι
 α α ζο ον τες ου ου τω ως ει ει πω ω

 ω μεν πα λα τι ον τς 8 Λο ο ο γς α ξι

 ι ι ι ι ι ι ω ω α ξι ι ω ω

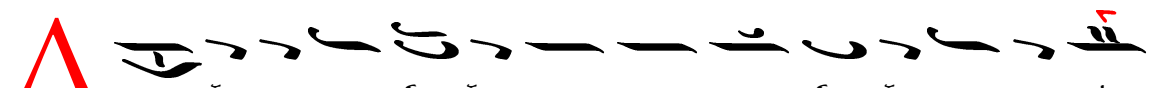
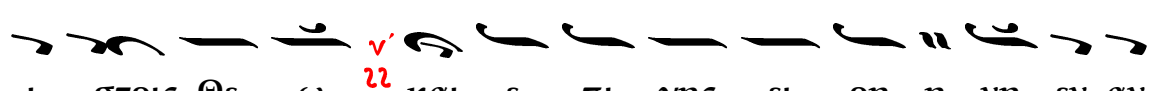
 σο ο ο ο ο ο 7ο ο ο ο ον τς τα

 πει νς η μα ας της 8 ρα α νω ω ων Βα α σι

 λει ει ει ας 8 δεν γαρ α α δυ υ να α α

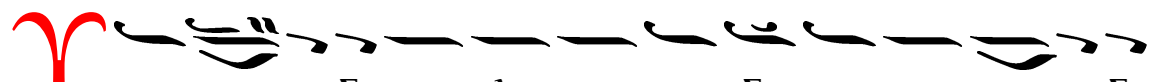
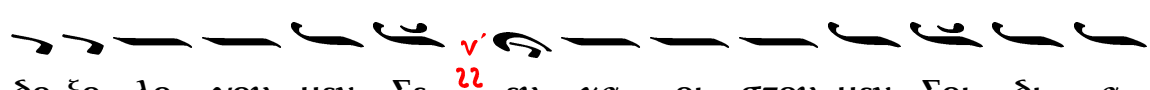
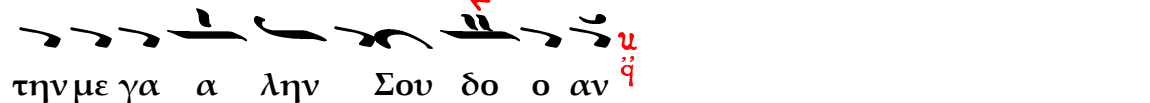
Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

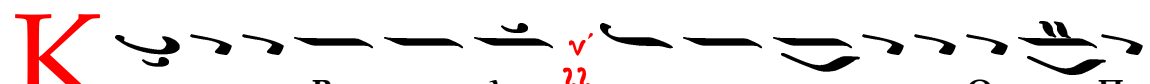
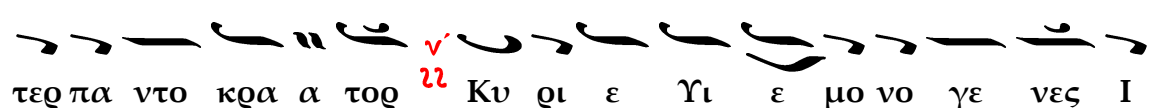
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πά Πα

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε

 δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α

 υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα^{υ' q'}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του

κοσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι

ας του κο ο σμου^{υ' q'}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{υ' 22} ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας^{υ' q'}

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος^{υ' 22} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^{υ' q'}

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{υ' 22} και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{υ' 22}

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος^{υ' q'}

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας^{υ' q'}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)
και ω μα τα Σ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ νυ και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

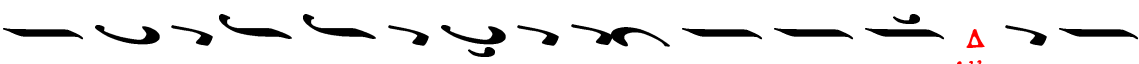
Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας

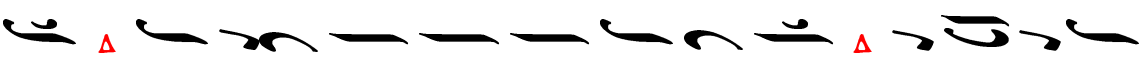
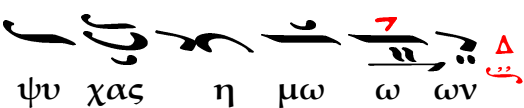
Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

 ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι

 μνη σου ^Δ η των πραγ μα των α λη θει α ^Θ δι α του το

 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ τη πτω

 χει α τα πλσ σι α ^Θ πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα

 ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας

 ψυ χας η μω ω ων ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος [♯]πλ Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Θ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Θ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ

^{Νη ς}Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
 " Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον
 Δι
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - ς

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

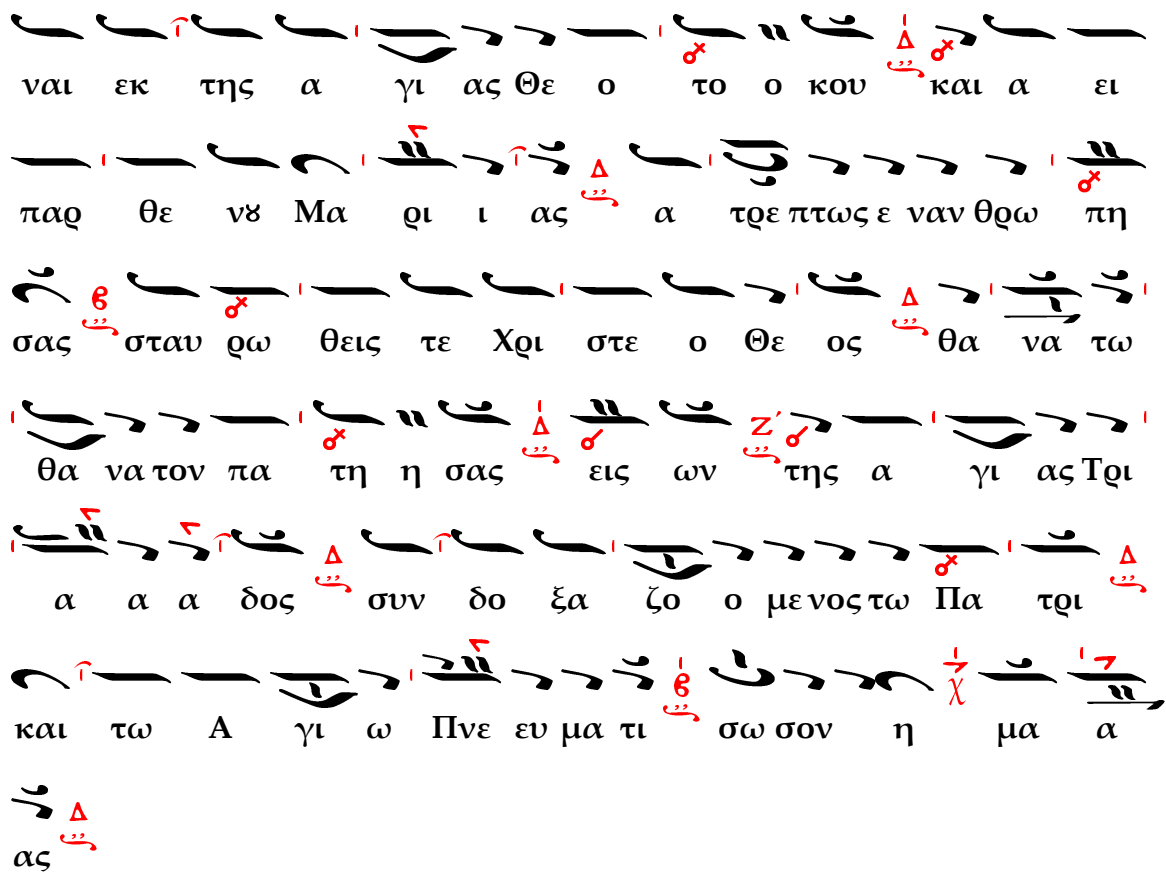
Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

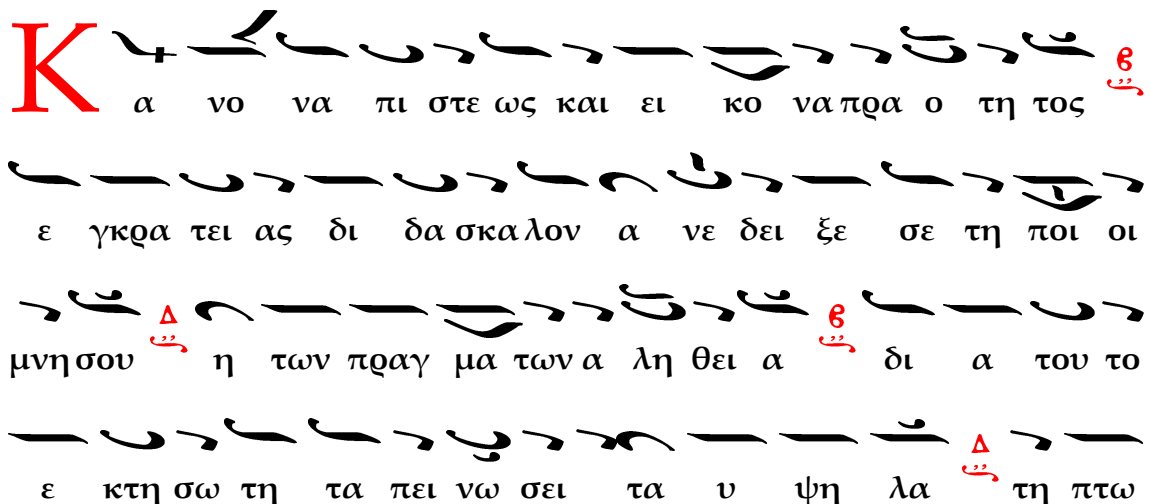
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι Θ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

χει α τα πλ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

μέ τέλος: σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ι α
 * * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

ᾠχος Δι - θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το

ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϝ

Ε ν τοις Μυ ροις Α α γι ε ι ε ραρ γος α
 νε δει ει χθης τσ Χρι στω γαρ ο ο σι ε το Ευ
 α γγε λι ον πλη ρω ω σας ε ε θη κας
 την ψυ χη η ην σσ υ περ λα σσ ε ε σω
 σας τσ α θω σς εκ τσ θα να α τσ δι α
 τσ το η γι α α σθης ως με γας μυ στης Θε σ της χα
 α ρι ι τος

Καὶ νῦν.

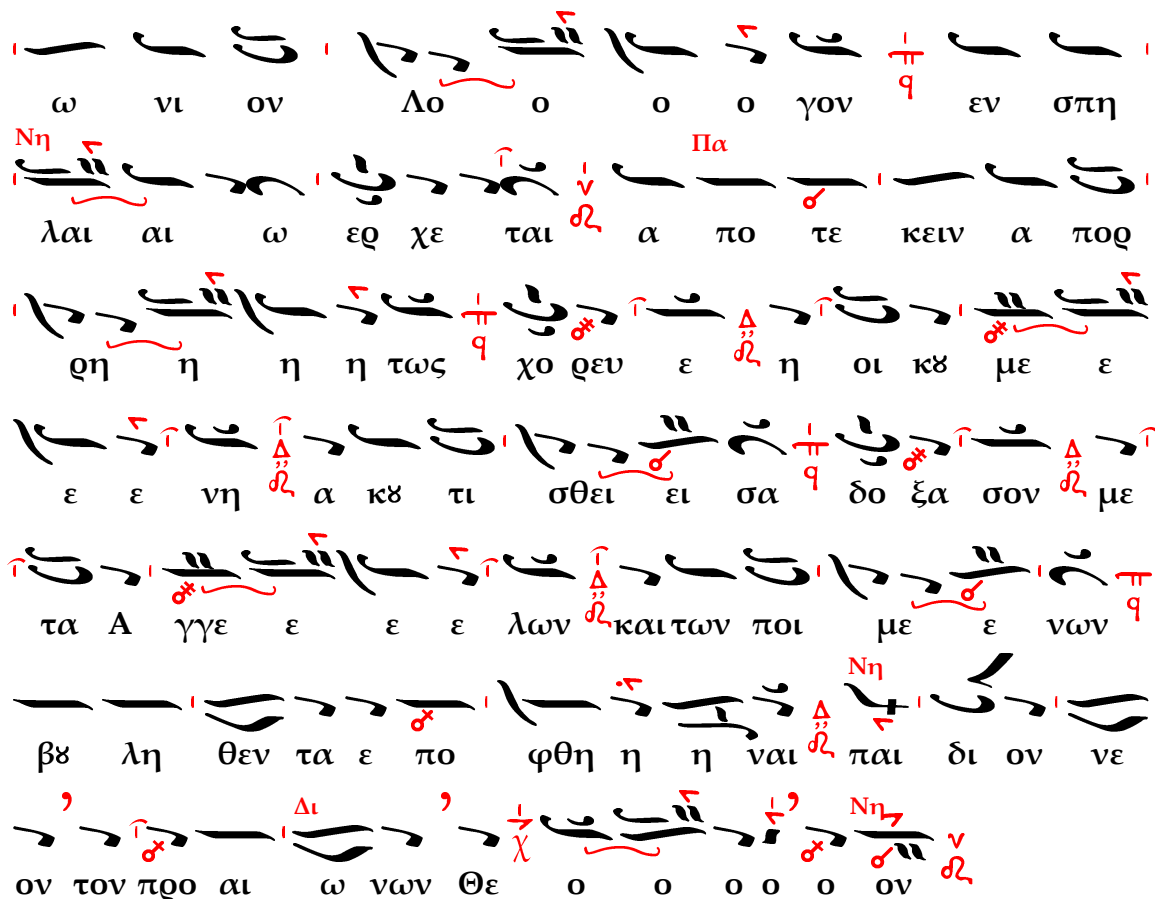
Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Πα ϝ

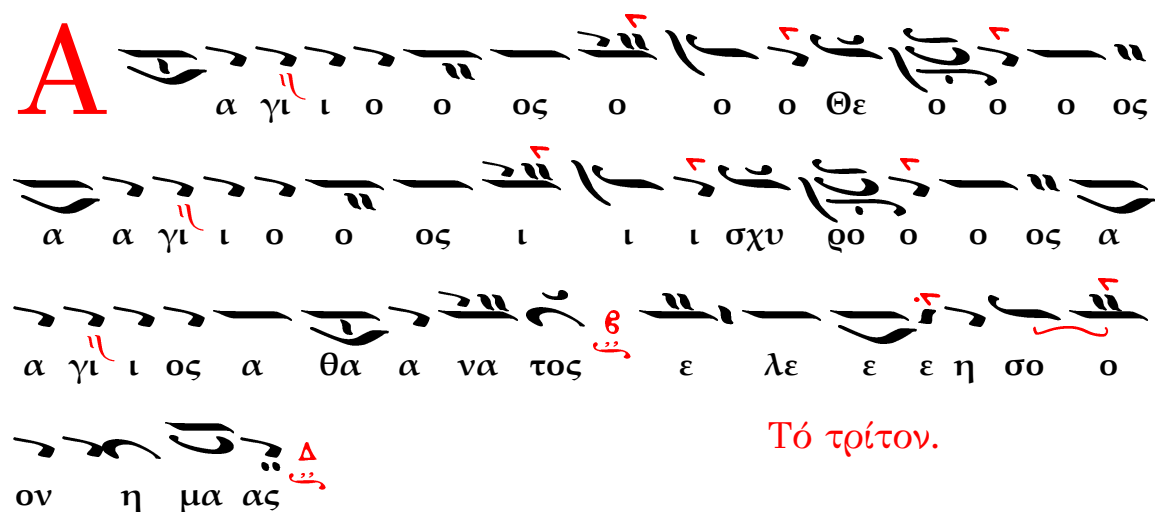
Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι

 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη α κς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

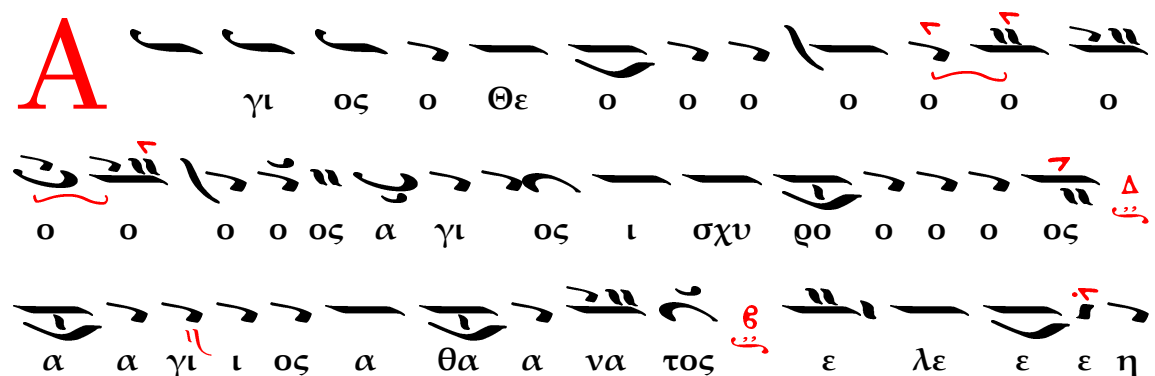
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

 Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος Δ

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν Δ

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

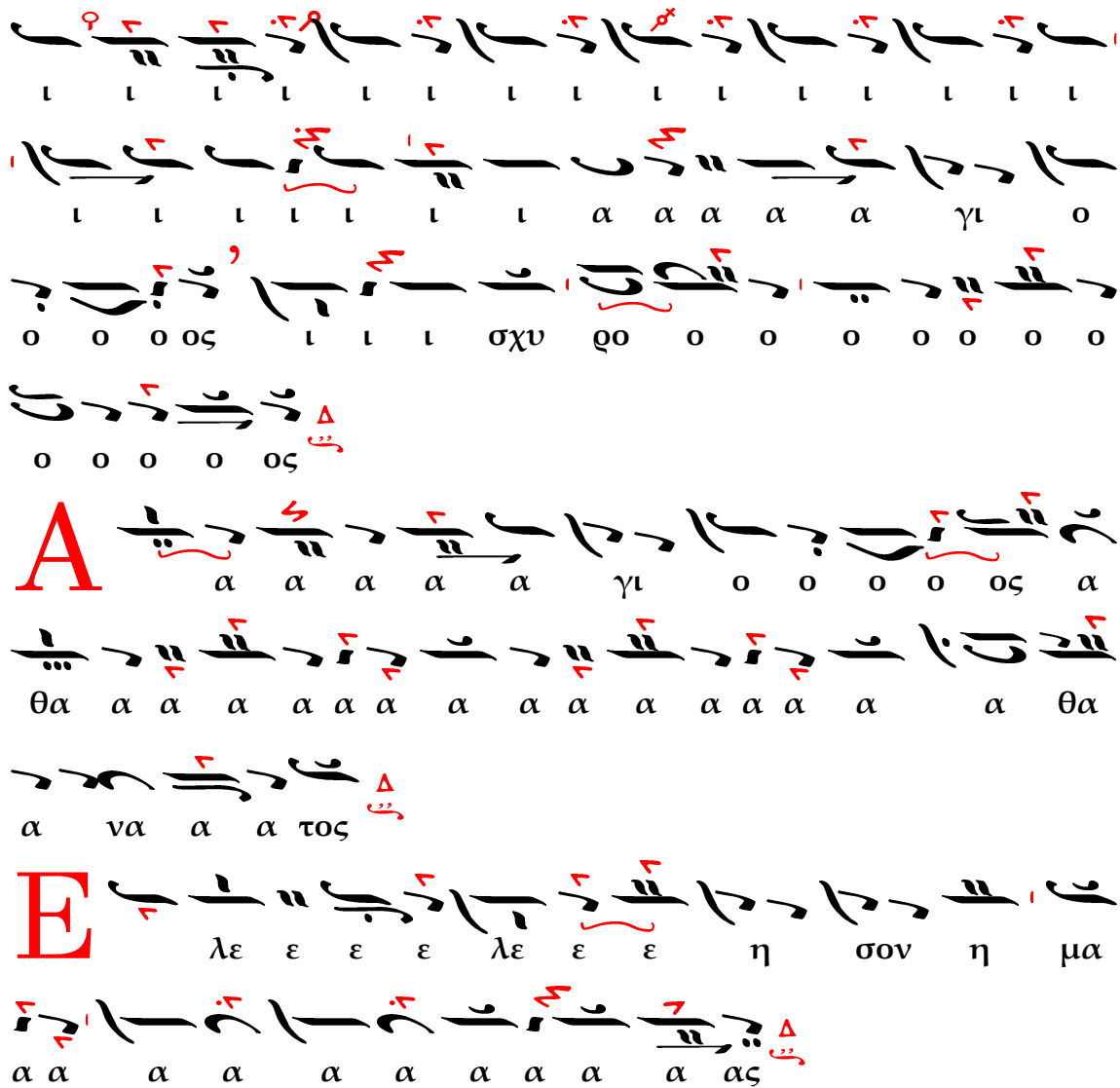
ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Δ

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

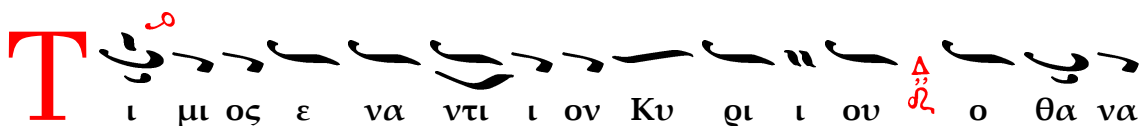
(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

τος τϷ ο σι ι Ϸ αυ τϷ 22

Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω 22 πε ρι 22

παν τωνων αν τα πε δω κε ε μοι 22

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου 22 ο θα να

τος τϷ ο σι ι Ϸ αυ τϷ 22

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως 22 και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι 22

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου 22 ο θα να τος

τϷ ο σι ου αυ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ 22

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος 4 Κε δ

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβιδ και πα σης της πρα ο

τη το ος α α αυ τ8
A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και οι

ο σι οι οι σ8 α γα αλ λι ι ι α α
 σο ο ο νται

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 8 ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

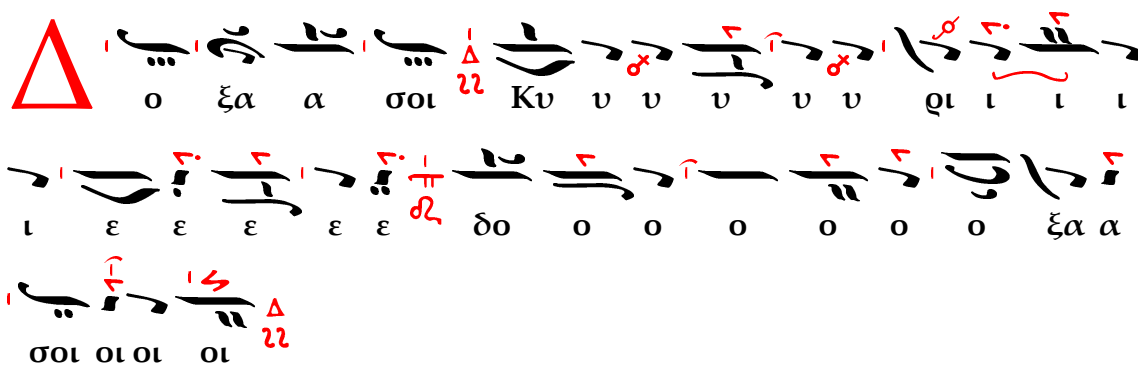
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Ϛ' 17-23).

(Όσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζήτηι

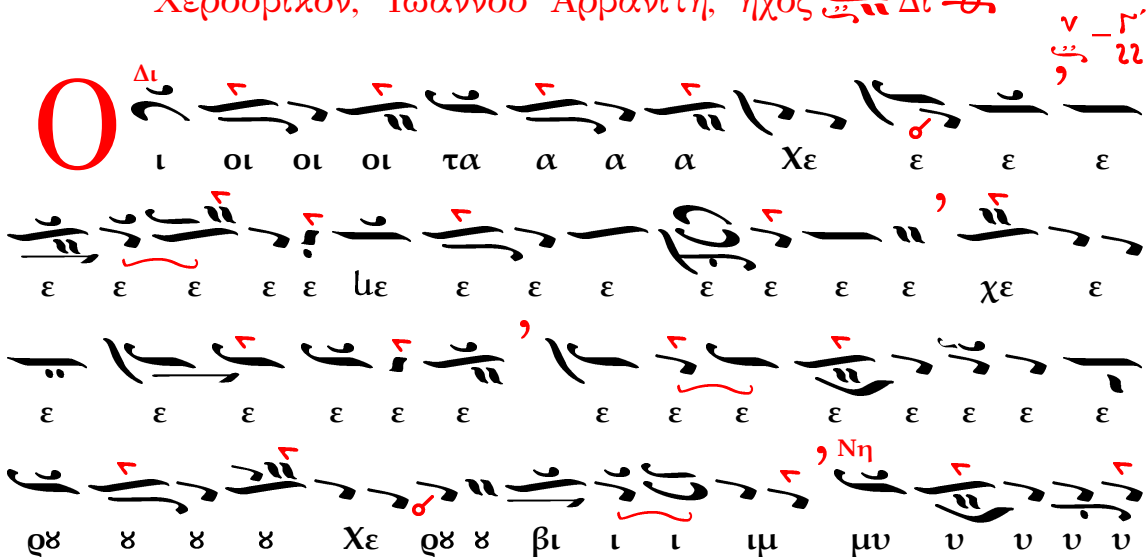
τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

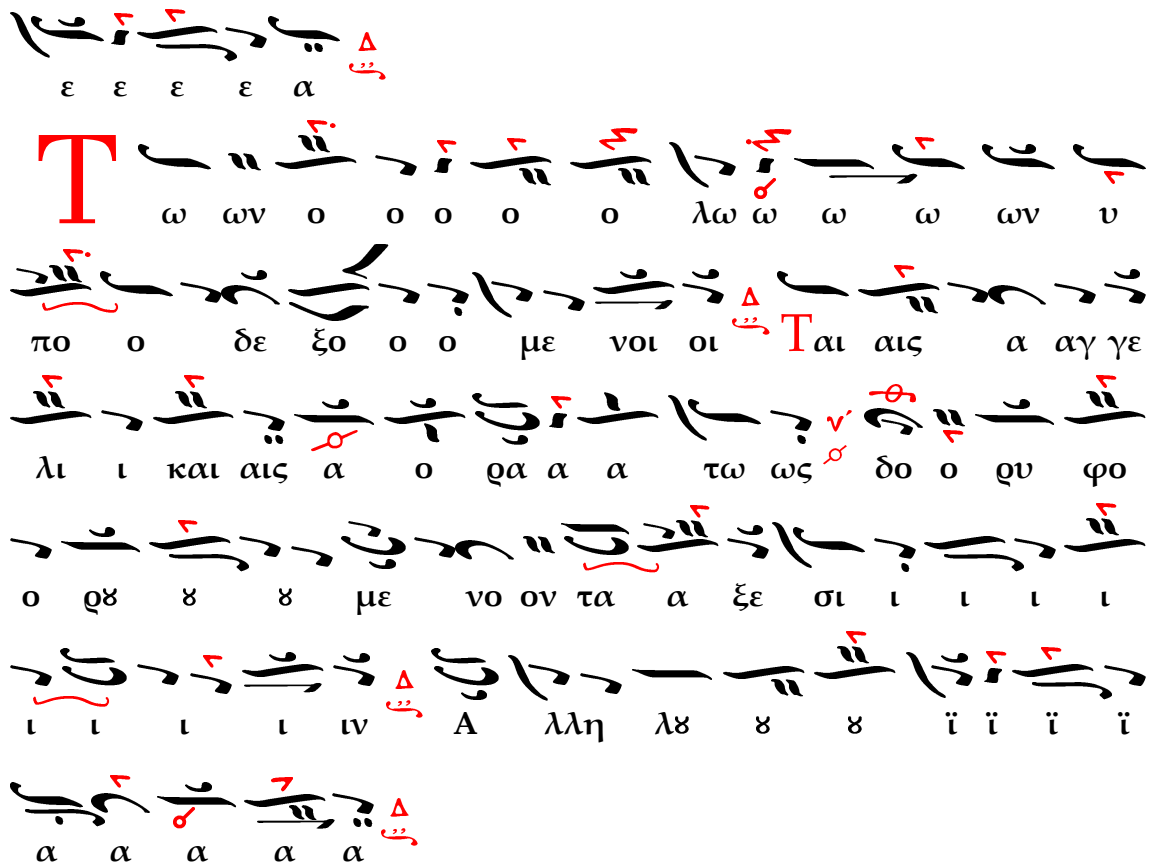
ἤχος ἰὺ Δι ⚡

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ.

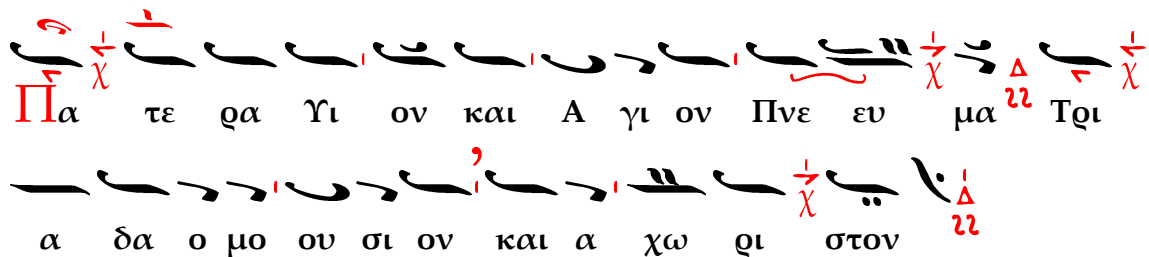

υ υ στί ι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η ην
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ Δι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

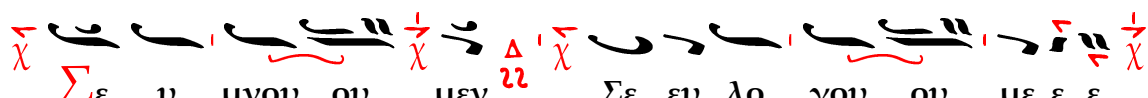
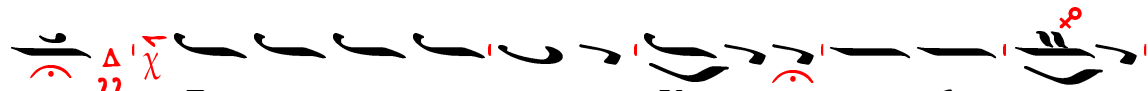
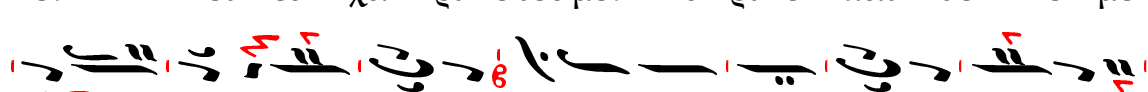
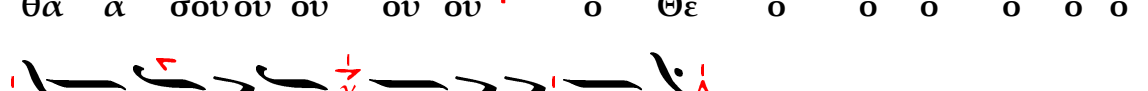
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

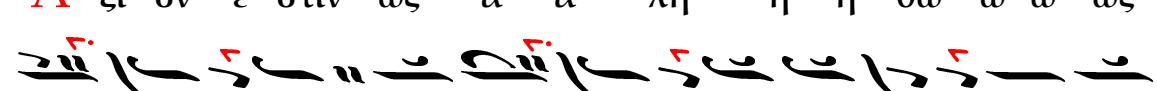
ι ι ι στοις

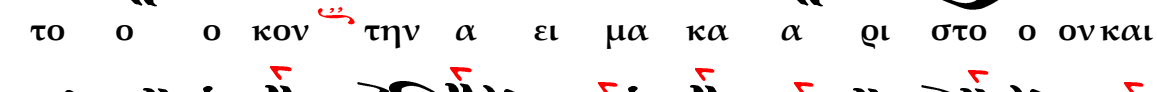
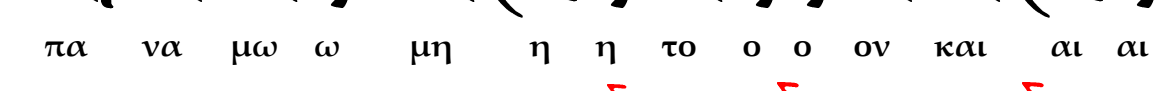
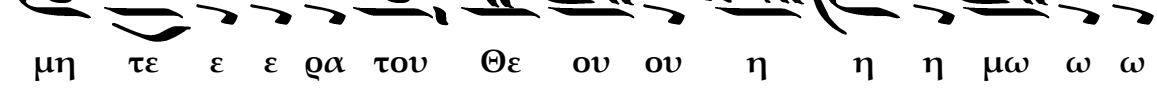
Α μη η ην

Α μη η η ην

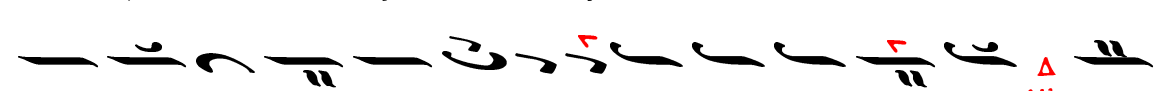
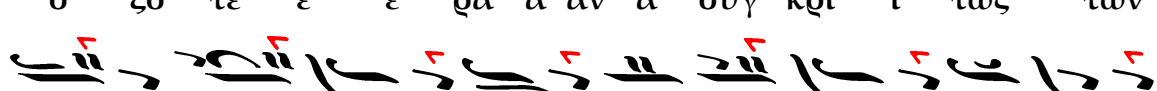
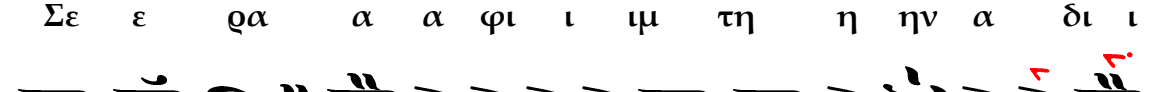

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ω ως

55

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

56

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

ᾠχος Δι-Θ

Εἰδομεν τοφω ὡς τοαληθινον ἐλαβο
μεν Πνευμα ἐπουρανιον ⁶ευρομεν πισιν αλη
θη αδιαιρετον Τρι αδα προσκυν ⁸8 ⁸8ν
τες ⁶αυτη γαρ η μας ⁷ε ⁷εσω σε ⁷ε ⁷εν ^Δ

ᾠχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω τοστομα ημων αι νεσε
ως ⁸8 Κυρι ⁶ε ⁶ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν ^Δ8 ^Δο τι η ^Δξιωσας η μας ^Δτων α
γιων ⁸8 με τας ^Δχειν μυστηρι ⁸ι ⁸ι ⁸ιων ⁶τη ρησον
η μας εντωσω α ^Δγι α σμω ω ο λην την η
με ^Δεραν ^Δμε λε των τας την δι και ο ⁸συ υνην ⁸8
Α ^Δλλη ⁸λ8 ⁸ϊ α Α ^Δλλη ⁸λ8 ⁸ϊ α Α ^Δλλη
λ8 ⁸ϊ ⁷α ⁷α ⁷α ^Δ

ᾠχος Δι-Θ

⁷χ **Ε** ⁷χ ⁷ι η το ο νομα Κυρι ⁸8 ευ λογη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ